

U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Kamila Tojnera a Mgr. Jana Kašpara ve věci žalobce: **J.Č.**, zast. JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem, sídlem Litoměřice, Kostelní náměstí 233/1, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, sídlem Brno, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 3.4.2009, č.j. 885/09-1300-200121,

t a k t o :

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Žalobci se vrací soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč a to do 30 dnů od právní moci rozhodnutí.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Praze dne 3.6.2009 domáhal zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze, kdy uvedl, že v řízení, které předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, došlo *k podstatným vadám a porušení zásady řádného řízení (zásady fair trial – čl. 6 odst. 1 EULP)* a jsou zde okolnosti nasvědčující tomu, že došlo ke stanovení základu daně a daně v nesprávné výši. Následkem je dle žalobce nezákonnost napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že okolnosti případu nasvědčují tomu, že došlo k porušení § 1 odst. 2, § 2, § 4 odst. 12, § 14 odst. 4, § 31 odst. 2, 4, 8 písm. c), § 32 odst. 2 písm. b) d.ř.

Podáním doručeném Krajskému soudu v Praze dne 22.6.2009 označené jako doplnění žaloby, dále žalobce uvedl, že základem daně u bezúplatného zdanitelného plnění je podle § 14 odst. 3 d.ř. cena zjištěná podle zvláštního právního předpisu, kterým je zákon č. 151/1997 Sb., přičemž správce daně ocenil zásoby *tzv. výší nákladové ceny, resp. pořizovací ceny*. Dále dle žalobce nebylo prokázáno, že odvezené a zlikvidované zásoby s prošlou expirací jsou právě ty zásoby, které byly ve vlastnictví daňového subjektu. Žalobce má za to, že zásoby měly být oceněny cenou obvyklou. Žalobce zásoby bezúplatně převedl, aby se vyhnul nákladům na ekologickou likvidaci z důvodu prošlé expirace. Skutečná hodnota by mohla být i díky nákladům na ekologickou likvidaci záporná. Dále žalobce namítl porušení § 14 odst. 3 d.ř. ve spojení s § 2, 3 zákona č. 151/1997 Sb. ve spojení s § 2 odst. 1, 2 d.ř., § 31 odst. 2, 4 d.ř. Dále žalobce sporoval hodnocení výpovědi svědků A.N. a K.H.

Žalobou napadené rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 3.4.2009, č.j. 885/09-1300-200121, bylo žalobci doručeno dne 7.4.2009. Podání ze dne 3.6.2009 žalobce učinil ve dvouměsíční lhůtě dle § 72 odst. 1 s.ř.s. Doplnění žaloby dne 22.6.2009 však bylo podáno již po této lhůtě. Proto soud zkoumal, zda podání ze dne 3.4.2009 splňuje vzhledem k jeho obsahu náležitosti žaloby dle § 71 odst. 1 s.ř.s.

Otázkou formulace žalobních bodů a poučovací povinností soudu při odstraňování vad

žaloby se zabýval nejnověji rozšířený senát Nejvyššího správního soudu ve svém rozsudku ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008 - 78. V tomto rozhodnutí se rozšířený senát přiklonil k výkladu, podle něhož *„je nutno za žalobní bod považovat každé vyjádření žalobce, z něhož byt' i jen v nejhrubších obrysech lze dovodit, že napadené správní rozhodnutí z určitého důvodu považuje za nezákonné. Jinými slovy, náležitost žaloby dle § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. je splněna, pokud jsou z tvrzení žalobce seznatelné skutkové děje a okolnosti individuálně odlišitelné od jiných ve vztahu ke konkrétnímu případu žalobce, jež žalobce považoval za relevantní k jím domnělé nezákonnosti správního rozhodnutí“*. Povinnost vyzvat žalobce k doplnění žalobních bodů podle § 37 odst. 5 s. ř. s. vznikne podle rozšířeného senátu krajskému soudu tehdy, bude-li žaloba podaná v zákonné lhůtě obsahovat žalobní bod alespoň v takto vymezené míře konkrétnosti. Rozšířený senát rovněž zdůraznil, že *„lhůta stanovená v § 71 odst. 2 větě druhé a třetí dopadá nejen na případy, kdy žalobce doplní vedle již obsažených další (nový) žalobní bod, ale i na případy, kdy v žalobě neuvedl žalobní bod žádný; jen v těchto případech uplyne zákonná lhůta (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) marně, ve všech ostatních případech je na místě postup dle § 37 odst. 5 s. ř. s.“*. Jinými slovy, pokud žalobce neformuluje ani v nejhrubších rysech, s čím v rozhodnutí nesouhlasí, ve lhůtě pro podání žaloby, nevzniká krajskému soudu povinnost vyzývat žalobce k odstranění vady žaloby podle § 37 odst. 5 s. ř. s. Závěr, že správní žaloba musí obsahovat žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby, potvrdil také Ústavní soud v nálezu ze dne 1.12. 2009, sp. zn. Pl. ÚS 17/09 (9/2010 Sb.), v němž bylo uvedeno mimo jiné, že *„žaloba ve správním soudnictví musí žalobní bod ve lhůtě pro podání žaloby obsahovat. Pokud tomu tak není, je podání pouhým oznámením záměru obrátit se na správní soud se žalobou, které ovšem nemá i při extenzivním výkladu pojmu žalobní bod žádné relevantní účinky“*.

V podání ze dne 3.6.2009 žalobce pouze uvedl, že rozhodnutí je v rozporu se zásadou spravedlivého procesu dle čl. 6 Evropské úmluvy o lidských právech a základních svobodách a dále uvedl souhrn ustanovení daňového řádu, jež měly být žalovaným porušeny, aniž by však jakkoli v tomto podání skutkově vymezil postup nebo úvahy žalovaného, jež mají být v rozporu se žalobcem uvedenými ustanoveními daňového řádu. Přičemž v žalobě ze dne 3.6.2009 uvedená ustanovení daňového řádu (§ 1 odst. 2, § 2, § 4 odst. 12, § 14 odst. 4, § 31 odst. 2, 4, 8 písm. c), § 32 odst. 2 písm. b) d.ř.) jsou natolik obecně aplikovatelná, že bez vymezení konkrétních skutkových okolností, nelze provést soudní přezkum v rámci takto vymezeného „žalobního bodu“.

Vzhledem k povaze žalobcem uvedených ustanovení daňového řádu lze konstatovat, že žalobce co do konkretizace žalobního bodu v žalobě ze dne 3.6.2009 namítl, že rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze je v rozporu s daňovým řádem. Takové obecné tvrzení o nezákonnosti rozhodnutí nebo vadám řízení mu předcházejícím neodpovídá nárokům, které na formulaci žalobních bodů ve smyslu § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. klade citovaná judikatura, jestliže z nich nejsou ani v hrubých rysech zřejmé skutkové děje a okolnosti, jež by se vztahovaly konkrétně k případu žalobce a které by žalobce považoval za relevantní k jím tvrzené nezákonnosti správního rozhodnutí. Správní soudnictví je přitom ovládáno dispoziční a koncentrační zásadou. Žalobní body stanoví meze přezkumu napadeného správního rozhodnutí (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Správní soud není povinen ani oprávněn za žalobce konkrétní důvody nezákonnosti správního rozhodnutí dovozovat, tedy z vlastní iniciativy nahrazovat projev vůle žalobce a sám vyhledávat vady napadeného správního aktu (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 10. 3. 1999, sp. zn. I. ÚS 164/97, a ze dne 19. 11. 1999, sp. zn. IV. ÚS 432/98).

Na základě výše uvedeného soud odmítl žalobu z důvodu neodstranitelného nedostatku podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s., jež spočívá v tom, že v zákonné lhůtě nebyla podána žaloba, která by obsahovala řádné žalobní body. Žalobce ji doplnil o žalobní body až po uplynutí této dvouměsíční lhůty.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s.ř.s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

Jelikož byla žaloba odmítnuta, soud dle § 10 odst. 1 zák.č. 549/1991 Sb. vrátil zaplacený soudní poplatek. Soud žádá žalobce o sdělení účtu do 10 dnů, na který lze vrátit soudní poplatek.

P o u č e n í : Proti rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 28.3.2013

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v.r.
předsedkyně senátu